

Ivan David: Eurobyrokrati a europoslanci chtějí lidem určovat co mají a nemají jíst a poslankyně Hazenkamp chce chránit zvířata. Ještě neviděla prase, které by se smálo.

- CZ24 News | 28. ledna 2021

EU: Jednání unijních orgánů jsou naplněna směsicí bizarních ideologií a cynických komerčních zájmů, které se za nimi schovávají. To je ona “hybridní politika”, o které ve své zatím poslední knížce píše Prof. Jan Keller. Je to dáno zvláštní symbiózou “nové levice” (“neomarxistů”) a neoliberalů. První myslí, že slouží lidstvu, druhí zpravidla vědí, že slouží nadnárodní hyperburžoazii. Té však ve skutečnosti slouží obě síly hybridní politiky.

Někdejší generální tajemník ÚV KSSS Leonid Brežněv se tomu v zahraničí musí smát. Řadu dokumentů, kterými se europoslanci zabývají, by si netroufli předložit do Nejvyššího sovětu SSSR ani nejpřesvědčenější bolševici. Zdály by se jim přehnaně revoluční, neuskutečnitelné. Jedním z takových pozoruhodných dílek je návrh společné zprávy Zemědělského výboru a Výboru pro životní prostředí Evropského parlamentu ke “Strategii od zemědělce ke spotřebiteli”, který si klade za cíl směřovat k vytvoření spravedlivého a zdravého potravinového systému šetrného k životnímu prostředí.

Vypracovali ho společně Anja Hazenkampová z nizozemské “Strany pro zvířata” patřící do frakce Levice (dříve GUE/NGL), v níž působí také poslankyně za KSČM Kateřina Konečná, a italský poslanec Herbert Dorfmann z Evropské lidové strany (EPP), kde působí TOP09, KDÚ-ČSL a Starostové. Společně navrhli, aby Evropská komise vypracovala pro občany EU jakési „výživové profily“. Z textu, o němž jsme včera jednali na společném zasedání výborů pro zdravotnictví a pro životní prostředí zatím není jasné, jestli má jít o doporučení pro Komisi, nebo o návrh obecně závazného soudně vymahatelného právního předpisu, buď nařízení, nebo směrnice.

Čtenáře, kteří si myslí, že něco takového není možné, si dovoluji upozornit, že tzv. “strategie”, jež předkládá Komise a schvaluje Rada a EP, jsou něco jako „dělostřeleckou přípravou“ k útoku. V případě jejich schválení získává Komise mandát podle nich navrhnout nové unijní právní předpisy. A protože uniofilních poslanců je v EP většina, téměř všechno co Komise navrhne, je následně europarlamentem v nějaké více či méně modifikované podobě schváleno.

A jak by se měli občané členských států EU stravovat? Je navrženo omezení konzumace masa, a to kvůli úsporám a také ze zdravotních a ekologických důvodů. Komise by podle nich měla vypracovat sadu legislativních i exekutivních nástrojů, které povedou k omezení produkce i spotřeby masa v zemích EU. „Pokrokoví“ poslanci ze zemí produkujících značné množství masa jsou tak zcela rozpolceni. Mají dát přednost sociálnímu zajištění zemědělců nebo životnímu prostředí. Přiklání se pak na jednu či druhou stranu zmítání vnitřními zápasy.

Poslankyně Anja Hazenkampová zvolená za nizozemskou „Stranu pro zvířata“ má ale jasno, ačkoli v Holandsku zemědělci chovají nejvyšší počet hospodářských zvířat v přepočtu na obyvatele. Díky jednomu z nejvyšších zemědělských dotací v EU mají podle statistik Eurostatu v přepočtu na hektar více než 8 tzv. velkých dobytčích jednotek. Tedy 8 krav nebo 24 prasat, zatímco ČR nemá ani jednu celou.

Pod návrh zprávy, která doporučuje dát Komisi pravomoc omezit občanům členských států EU konzumaci masa se podepsal i lidovecký europoslanec Herbert Dorfmann z Německa, jehož občané podle Eurostatu snědí nejvíce masa v celé EU. Docela by mě zajímalo, co tomuto návrhu řeknou němečtí farmáři, kteří jsou v rámci EU v žebříčcích chovu hospodářských zvířat ve všech kategoriích na „medailových pozicích“.

Kolega Dorfmann, který je sám chovatelem dobytka, možná spoléhá na to, že zemědělci dokumenty Evropského parlamentu nečtou. Popravdě řečeno se jim moc nedivím. Jsou většinou psány hrozným úřednickým jazykem. Většina textu je zaplněna frázemi o nutnosti ozeleňování, klimatické neutralitě, dekarbonizaci a podobných módních tématech. A většinou někde uprostřed záplavy prázdných slov bývá zastrčena „jedovatost“, kvůli které jsou tyto sáhodlouhé litanie sepisovány. Dovolím si citovat z jejich zprávy, kterou jsme v pondělí 25. 1. 2021 projednávali:

„Evropský parlament

- zdůrazňuje, že je důležité uznat výrazný dopad zemědělství a zvláště živočišné výroby na emise skleníkových plynů a využívání půdy;
- zdůrazňuje nutnost posílení přírodních propadů uhlíku a snížení emisí oxidu uhličitého, metanu a oxidu dusného ze zemědělství, zejména v odvětvích výroby krmiv a chovu hospodářských zvířat;
- vybízí k regulačním opatřením a cílům za účelem zajištění postupného snižování všech emisí skleníkových plynů v těchto odvětvích“.

Co tato dlouhá řada slov znamená v praxi? Snížení počtu chovaných hospodářských zvířat. Tedy postupné vybíjení stád a celých kravínů a vepřinů. Pro Anju Hanzenkamp ochrana zvířat znamená ukončení jejich chovu na maso, mléko, vejce, kožešiny, kůže a další zemědělské produkty. Zvířata jsou nešťastná. Aby netrpěla, nebudou žít vůbec. Ve svém vystoupení pravila: „Já jsem ještě nikdy neviděla prase, které by se smálo.“

Argumentuje se také tím, že rostlinná strava je méně náročná na obdělávanou plochu, a mohla by tedy uživit až 14 miliard obyvatel Země. Otázka co dál, je ponechávána stranou. Na takové otázky nám vyučující vědeckého komunismu na lékařské fakultě odpovídala: „Lidstvo je chytré, ono to vyřeší.“ O obou předpokladech pochybuji čím dál více.

A co by taková forma „ochrany“ zvířat a životního prostředí způsobila spotřebitelům? V první vlně zdražení masa, následně dovoz z mimoevropských oblastí. To čeho je málo, nebo je to kvůli špatnému politickému rozhodnutí nedostatkovým zbožím, to se zdražuje nebo těžko shání. Při projednávání elaborátu, z něhož jsem citoval, jsem předkladatele na společném zasedání Zemědělského výboru a Výboru pro životní prostředí upozornil, že lidé si nenechají Brusel vnutit jejich představy o tom, co mají jíst. Nelze je dlouhodobě přinutit, aby nejedli maso. Sociální inženýrství Evropské unie nutně vyvolá nespokojenost.

Ve svém vystoupení jsem řekl, že se obávám, že skutečný hlavní cíl omezení živočišné výroby v EU je otevření prostoru pro dovozy z „třetích zemí“, kde si podnikatelé s pesticidy, minerálními hnojivy, hormony a antibiotiky hlavu nelámou, a kde to s fytosanitárními a veterinárními opatřeními určitě nepřehánějí. A už vůbec si nedělají starosti se sociálními podmínkami zemědělských dělníků.

Zájmy zemědělců nejsou v EU na prvním místě, rozhodují obchodní zájmy nadnárodních společností. Obchodní dohody se zeměmi jižní i severní Ameriky i Asie a Tichomoří, které mají umožnit zvýšení

dovozů potravin do EU jsou už totiž podepsané. A pomocí podobných elaborátů se jen vytváří „kouřová clona“, která má vzbudit dojem, že se vše děje pro dobro občanů.

Autor: Ivan David

Zdroj: <http://www.novarepublika.cz/>